

Collegial: Tidende

for

Danmark og Norge.

Med kongeligt allernaadigst Privilegium.

Nr. 22. Den 30 Mai 1801.

Trykt i Kjøbenhavn hos Direktør Johan Frederik Schult.

Undertegnede ere Redaktører, Forslaggere og Udgivere af
denne Tidende:

Christian Knudsen.

Justitsraad og Deputeret i det
danske Cancellie.

Peter Johan Monrab.

Justitsraad og Departements-
Chef i det danske Cancellie.

Justitsfag.

Ved Høiesteretsdom af 28 Marts d. A., der stad-
fæster den foregaaende Stiftsoverretsdom, er Jinger Ma-
ria Andersdatter, for begaaet Drab paa hendes Datter,
tilfunden at miste sin Hals, hendes Hoved at sættes paa
en Stage, og at have hendes Hovedlod og Jord til Kon-
gen forbrudt. Ifølge den fra Høiesteret gjorte Indber-
retning om Sagen, have Hoved-Omstændighederne ved
den været følgende. Efterat et dødt Barn var blevet
fundet i Sogns-Bandet, bleve paa Amtmandens Befal-
ling tvende Forhører optagne, hvorved der opstod megen
Formodning om, at det druknede Barn forsætligvis og
af dets egen Moder var omkommet; men, hvem og hvor

No.

Moderen var, derom havde man ei kunnet erholde nogen Visshed. Strax derpaa antræffes og paagribes Tilstalte, der uforbeholden og frivilligt tilstod, at hun havde af Sult og Elendighed grebet til den umenneskelige Gjerning, at faste sit $2\frac{1}{2}$ Aar gamle Barn levende i Vandet. Ved det sidste Forhør forklarede hun: at hendes Fader var død, men Moderen levede endnu i Fattigdom; at hun i flere Aar havde tjent og paa denne Maade ernæret sig; medens hun saaledes tjente hos en Matroskone, blev hun under Ægteskabsløfte besvangret, og maatte derefter forlade sin Tjeneste, da hendes Fødselstid nærmede sig; efter at have fødet hos sin Moder, fik hun Tjeneste som Amme, og havde imidlertid sit Barn paa adskillige Steder til Opfostring, hvorfor hun maatte betale meer end hvad hendes Løn beløb sig til; da hun i een af disse Tjenester blev svagelig, og, efter at have maattet forlade samme, ei strax kunde faae nogen Kondition, indlogerede hun sig i en Gaard, hvor hun tog sit Barn til sig; hun fæstede sig atter i en Tjeneste, men, da hun af sin Husbond ei kunde faae mindste Forskud til hendes Barns Opfostring, og Fostersforældrene bragte hende Barnet tilbage, maatte hun forlade Tjenesten, og af Nødvendighed vandre omkring paa Landet med sit Barn, for at betle Føden til dette og sig selv; hun led under denne Omvandring ofte Mangel, ja hun erindrer sig endog en Gang, da hun en heel Sommerdag ei fik eller nød det mindste til Underholdning; da hun

saa-

saaledes længe havde vandret omkring, og, efter at have
 faaet Herberge paa en ny Plads, formodentligen under
 Holmen, men intet at leve af, d. 12 Oct. f. A. maatte
 atter begive sig dersfra med sit Barn, begge fastende, og
 hun i sine Tanker saae sig for den kommende Tid meer
 og meer udsat for den yderste Kummer og Elendighed ved
 at forestille sig de dyre Tider, der nødede enhver til at
 indskrænke sin Goddædighed, og hun desuden saae, at
 hendes Barn, som var meget sygeligt, og som tillige-
 med hende selv leed den yderste Mangel, dog ei kunde
 leve længe, var hun næsten besluttet til at omkomme
 baade sig selv og Barnet; men hun forandrede denne Be-
 slutning, og greb derimod ovennævnte Dag, som var
 en Søndag, om Aftenen i Skumringen til den fortvi-
 lede Gjerning, for hvilken hun har været under Tiltale,
 da hun gik ned til det saakaldte Sogns-Band, vadede
 nogle faa Skridt ud fra Landet, og slap Barnet ned i
 Bandet, imedens det endnu levede; dog troer hun ei,
 at det kunde have levet længe, eftersom det var over-
 maade skrøbeligt; men hun havde ei, da Gjerningen var
 udøvet, turdet see sig tilbage, om Barnet endnu flød
 paa Bandet, eller om det var sjunket; hendes Misgjer-
 ning forekom hende saa gyselig, at hun ei engang vilde
 adressere sig til noget Huus for at faae Herberge, men
 laae ude i en Skov under aaben Himmel; under Sam-
 vittigheds-Nag begav hun sig efter nogle Dages Forløb,
 i hvilke hun havde taget Arbeid, hvor hun kunde faae
 det,

det, til Christiania, hvor hun i den Tjeneste, hun der fik, blev paagreben, og ved egen Tilstaaelse, Corpus Delicti og flere Omstændigheder overbevist om at være sit Barns Morderke. Det er tillige blevet oplyst, at hun har Lavalder.

Efter at denne Sag med alle dens Omstændigheder samt Høiesterets Indberetning om samme har været Hs. Majestæt foredraget, har det behaget Allerhøiøstamme, ved Reskript til Stiftamtmanden over Aggershuus Stift af 8 d. M., at benaade Delinqventinden paa Livet, imod at hun hensættes til taaleligt Arbeid i Christiania Tugthuus paa Kongens Naade. De Grunde, som til denne Formildelse ere tagne i Betragtning, ere følgende:

- 1) at Delinqventindens Forbrydelse maa ansees at være foranlediget af den yderste Grad af Fortvivlelse og Frygt for, at hendes Barn, som hun i $2\frac{1}{2}$ Aar, uden Barnesaderens Hjælp, kummerligen havde opfodt, skulde blive et Kov for Hunger, hvilken Fortvivlelse endog er gaaen saavidt, at hun, efter hendes egen Forklaring, næsten havde besluttet at omkomme baade sig selv og Barnet;
- 2) at hun har anvendt alt, hvad hun kunde fortjene, endog ved Betlerie, til at ernære Barnet med, men at desuagtet saavel hun selv som Barnet havde lidt megen Nød for Føde, og at det tillige er oplyst, at Liderne vare overmaade dyre, da hun dræbte Barnet,

net, saa at hun, som ingen Næringsvei havde, og desuden var svagelig, vanstelig vilde have været i Stand til at forskaffe det Underholdning, hvoraf følger, at hendes Frygt i saadan Henseende ei har været ugrundet;

- 3) at Barnet; fjøndt $2\frac{1}{2}$ Aar gammelt, var sygeligt, og kunde hverken tale eller gaae;
- 4) at hun har gode Vidnesbyrd fra de forskjellige Folk, hvor hun har tjent;
- 5) at hun har viist Fortrydelse og næsten Fortvivelse efter den begaaede Misgjerning, samt at den af hende angivne Anger maa ansees for oprigtig, da hendes hele Tilstaaelse har været aabenhjertig og sandfærdig, og
- 6) at hun har begaaet Handlingen i Sindsvirrelse uden Overlæg til at dølge den, da hun ei engang har gjort Barnet ukjendeligt ved at afdrage det Klæderne, hvori Folk havde seet det.

Fogtning.

Under 20 Febr. d. A. er, igjennem det tyske Cancellie, udfærdiget en Forordning angaaende Qvægsygen, for Hertugdømmene Schlesvig og Holsteen, Herstabet Pinneberg, Staden Altona og Grevskabet Ranzau. Dens Indhold er væsentligen følgende. Første Kapitel. Naar Qvægsygen grasserer uden for Landet. § 1. Ved Departementet for de udenlandske Sager

ger er af Hs. Majestæt truffet den Foranstaltning, at den her angaaende Qvægsygen nedsatte Commission, ved de udenlandske Ministre, Residenter og Consuler, strax underrettes om, naar Qvægsygen nogensteds uden for Landet udbryder, og hvilke Forholdsregler der tages mod samme af de derværende Regjeringer. De kongelige Embedsmænd og Øvrigheder i Hertugdømmene ic. have altsaa i denne Henseende intet andet at iagttage, end hvad der hvergang foreskrives dem i saadanne Tilfælde af denne Commission, til hvem Hs. Majestæt i Almindelighed har betroet Opsigten med og Styrelsen af denne Gjenstand, og hvis Foranstaltninger folgeligen Enhver, i fornævnte Sag, skal vise pligtmæssig Lydighed. Dog have Overembedsmændene og Øvrighederne i Grændsedistrikterne af Holsteen, naar de erholde Eftersretning om nogen i det fremmede Nabodistrikt sig yttrende betænkelig Syge blandt Hornqvæget, strax at mælde saadant til Commissionen. § 2. Naar Qvægsygen udbryder i et fremmed Land eller en fremmed Provinds, som staaer i Forbindelse med Hertugdømmene enten til Lands eller til Vands, saa skal følgende iagttages: a) Fra det anstufne Sted i Provindsen, hvilket hvergang offentlig skal bekendtgjøres, maa aldeles Intet, enten Qvæg eller Vare, enten levende eller livløs Eiendom, bringes ind i Hertugdømmene. b) Fra de øvrige ei smittede Steder i en saadan Provinds maa intet Hornqvæg eller Kalve, enten levende eller slagtede, ingen Huder, usmel-

usmeltet Talg, Haar, Horn, kort intet, som er nogen Deel af Nvæg; ligesaa lidet Faar, Gviin, Hunde eller andre levende Creaturer, (Heste alene undtagen, dog under den Betingelse, at de omhyggeligen vaskes, førend de komme over Grændsen) selv om de vare forsynede med Øvrighedspasser, komme ind i Hertugdømmene eller passere gjennem samme. c) Skind af Faar, Lam, Ræve, Harer og andre Dyr, hvad enten de ere raae, saltede eller tørrede; ligeledes Uld og deraf forarbejdede Vare, Duun, Fjer, Hør, Hamp, Blaar eller hvad deri er indpakketh, Høe, Straae og andet Nvægssoder, som ogsaa alle Vare, der ere indpakkede deri, høre ligeledes under dette Forbud. § 3. Hvo der overbevises om, med Forsæt at have handlet imod dette Forbud, idømmes en 6 Maaneders eller længere Fængselsstraf. De hemmeligen i Land bragte Dyr eller Vare skulle strax slaaes ihjel og nedgraves eller brændes. § 4. Derimod maae Korn, Drikkevare, Smør, Ost, saltet eller røget Flesk, smeltet Talg, Lys, Træ og alle øvrige under b. c. ei udtrykkeligen nævnede Vare, vel indføres fra de beviisligen ei smittede Steder i Provindsen, dog under den udtrykkelige Betingelse, at Skipperen eller Foermanden, der medbringer dem, fra Øvrigheden paa det Sted, hvor disse Vare ere indtagne, foreviser en Attest paa det første Toldsted: "at Afsenderen har for bemældte Øvrighed med Ed forsikket, at disse (ved Navn angivende) Vare ei ere komne fra eller gjennem noget smittet Sted, eller

eller have været i noget smittet Huus, og at han ei staaer i saadan Forbindelse med noget smittet Sted, at derved nogen Smitte ved disse Vare kunde befrygtes." Desuden maa Skipperen eller Foermanden og 2 af de medfølgende Folk eller Passagierer paa det første Toldsted med Ed gjøre Forklaring: "om de underveis have landet eller taget ind nogetsteds i en Egn, hvor Qvægsygen grasserer, og der have taget noget med sig?" i hvilket Fald ogsaa fra disse Steder maa medbringes en ligedan Attest som fra den første Ladeplads. § 5. Ligesom Kommissionen i ethvert Tilfælde tilmælder Overembetsmændene icke til videre offentlig Beskjendtgjørelse, og Toldbetjentene, naar og mod hvilken Provinds og hvilket Sted disse Sikkerheds Foranstaltninger skulle iagttages: saaledes vil den tillige foranledige, at Regjeringen eller den øverste Befalingsmand i den med Sygen hjemførte fremmede Provinds, til ligedan Advarsel forsamles Indvaanere, underrettes derom, samt at det især paalægges de i den smittede Provinds ansatte Residenter og Konsuler saavidt muligt at underrette de derfra afgaaende Skippere og Foermænd om, hvilke Attester de fra Øvrighederne have at medbringe. § 6. Skulde en Skipper eller Foermænd komme nogensteds hen fra den smittede Provinds, uden at have de foreskrevne Attester med sig: saa maae Toldbetjentene ei tillade ham eller de medfølgende Folk at komme længere i Land end til Toldboden, ei heller over Grændsen, men de skulle ufor-

tøvet

tøvet hos Øvrigheden requirere den i begge Tilfælde og især til Foermændenes og Passagjerernes Anholdelse fornødne provisoriske Foranstaltning; endnu mindre maae de tilstede nogen Ud- eller Aflosser, men tvertimod fordrø edellig Forklaring om Aarsagen til Attesternes Mangel? hvorfra de sidst ere komne? om de have været i smittede Steder eller Huse, og hvad der i Henseende til den Mistanke, at Bærene kunde være smittede, maatte være dem bekjendt? og derom strax at give Beretning til Stadtholderskabet, hvorfra, efter Tilfældets Bestaafenhed, nærmere Foranstaltninger werde søiede. § 7. Skulde nogen understaae sig til, nogensteds hemmeligen at gaae i Land eller paa anden Maade ved Svig at bringe de i 4 § nævnede Bære fra en smittet Provinds i Land uden de befalede Attester: saa skal Kontravenienten idømmes en, med Omstændighederne og hans Forseelse passende, sødelig Pengemulkt eller legemlig Straf, og Bærene tilintetgjøres, opbrændes eller nedgraves. § 8. Naar et fra en smittet Provinds afgaaet Skib strander ved Hertugdømmene, saa forstaaer det sig selv, at Menneskelighedens Pligter, i Henseende til de forulykkede Menneskers Frelse og Pleie, af vedkommende Embedsmænd skulle iagttages: dog maa ei alene al unødvendig Kommunikation med de bjergede Folk og Bære forhindres, men i Besynderlighed med de Forulykkedes Kladers Reengjørelse og Ombyttelse forholdes saaledes, som i denne Forordnings 47 og 80 §. er foreskrevet. De bjergede

Bare maae bringes i en tilslukket, saa langt som muligt fraliggende Bygning, og der forblive urørte, indtil dersom tilmældes nærmere Forholdsordre fra Kommissionen, til hvem Tilfældet strax maa indberettes. § 9. Skulde Sygen gribe saaledes om sig i en tilgrændsende Provinds, at nogen Fare kunde synes at true Hertugdømmene, saa skal det med den største Opmærksomhed sees paa, at ingen ubekjendte Personer fra en saadan Provinds uden Pas komme ind i Landet; Qvægghandlere eller Qvægdrivere aldeles ikke; og at Folk, som drive en omstrygende Haandtering, ligesaaalidet som Tiggere og Landstrygere, indpassere eller taales og herbergeres i Landet, men at de strax tilbagevises eller i Nødsfald tilbagedrives med Magt. Ogsaa skal der, for desto visere at forebygge al betænkelig Kommunikation, udsættes Posteringer paa de Grændsesteder, hvor det ansees fornødent.

(Fortsættelsen følger.)

Blandede Efterretninger.

I Videnskabernes Selskabs Møde, d. 22 d. M., forelæste Hr. Geheimeraad, Statsminister og Kammerpræsident, Grev Reventlau, en Afhandling, hvorledes nyttige Erfaringer ved Træers Væxt og Opelsning samles, og hvorledes disse igjen benyttet og anvendes til Skovenes rigtige og bedste Behandling, saaledes at af dem kunne trækkes større Fordele.

I sam-

I samme Møde bleve valgte til Selskabets udenlandske Medlemmer, den her værende franske Minister, Hr. Bourgoing; ligeledes følgende trende Medlemmer af National-Institutet og af Længde-Kommissionen i Paris, Hr. Laplace, Hr. Mechain og Hr. Delambre.

Det har behaget Hs. Majestæt, under 22 d. M., allernaadigst at resolvere saaledes: I Conferentsraad Schorrs Sted, som, ved Resolution af 17 April d. A., er, efter Ansøgning, allernaadigst entlediget fra det ham i Cancelliet anbetroede Embede, udnævne Ni Bores General-Prokurør, Conferentsraad E. Colbjørnsen, til første Deputeret i Bort danske Cancellie; til anden Deputeret, Etatsraad Reiersen; til tredje Deputeret, Etatsraad Feddersen; til fjerde Deputeret, Etatsraad Cold, som forestaaer og expederer de til det danske Justits-Departement henhørende Sager, der vedkomme Kjøbenhavn, Sjælland, Bornholm og Færøerne, samt Bore vestindiske Øer. Til femte Deputeret, Justitsraad Knudsen; han forestaaer og expederer Sagerne som angaae Jylland, Sydn og de øvrige danske Øer. Til siette Deputeret, Professor Schlegel, som skal forestaae det første Departement i Cancelliet; dog ville Vi, at han ikke tiltræder Embedet, eller nyder dets Gage, førend om et Aar, men saa længe endnu vedbliver Professorettet ved Universitetet, og opfylder de med samme forbundne Pligter, efter hvilken Tids Forløb Patronus uni-

versitatis har til Os at indberette om, og paa hvad Grund han maatte ansee det end videre nødvendigt for Universitetet, at Professor Echlegel vedbliver det ham ved samme betroede Embede. Vi ville imidlertid, at Præsidenten drager Omsorg for, at dette Departements Sager vedborligen besørges og expederes. Ligesom Vi, ved Resolution af 12 Sept. f. A., have fastsat, at alle Sager, som vedkomme Revisionen af Regnskaber for Umyndiges Midler og offentlige Stiftelser m. v., skal i Fremtiden af Cancelliet afgjeres, saa ville Vi ogsaa til den Ende henlægge disse Sager under et særskilt Departement*) og til Chef for samme udnævne forrige Cancellie-Assessor, Justitsraad Monrad, som i det øvrige vedbliver ligesom hidtil at deeltage i Cancelliets Forretninger, og underskrive dets Breve og Expeditioner i lige Linie med de Deputerede. Vi ville at Cancellie-Assessorerne skulle for Fremtiden deeltage i de Forretninger, som ved Resolutionen af 7 Decbr. 1799 vare Expeditions-Sekretarerne i Justits-Departementerne paalagte, og naar Departements-Cheferne hindres fra at møde i Kollegiet, at referere dets Sager. Til Assessor i Cancelliets danske Justits-Departement bestikke Vi Kammerherre Bülow; den anden Assessor-Plads bliver indtil videre ubesat.

J. Sols.

*) Hvilke Forretninger der skulle henhøre under dette Departement, vil i et af de følgende No. af denne Tidende udførligen blive anført.

I Folge Hs. Majestæts allernaadigste Resolution, under 22 d. M., er Contre-Admiral Stockfleth beordret strax at afreise til Norge, for at antage sig Kommandoen, saavel over den der fra Middelhavet ankomne Eskadre, som og over det sydlige Norges Defension indtil Bergen inclusive, i Henseende til armerede Skibe, Krydsere og hvad Sævasenet og den deraf dependerende Kommando angaaer.

Cancelliet har imodtaget en Forespørgsel fra Stads-
hauptmanden i Kjøbenhavn: om ikke en Forandring i
Eeds Formularen maatte ansees nødvendig, naar Per-
soner, der bekjende sig til den jødiske Religion, antages
ved det kjøbenhavnske borgerlige Militære, uagtet disse
maatte erklære sig villige til at aflægge Eeden efter den
for Lutheranerne befalede Formular? hvilket sidste med
2de nyligen ansatte Underofficerer skal være Tilfældet.
Bemældte Kollegium har i den Anledning, under 27
d. M., tilskrevet Stadshauptmanden, at, ligesom det in-
gen Betænkelse finder ved, at fornavnte 2de Under-
officerer aflægge Trofæds Eeden i den sædvanlige Form
og i de Udtrykke: Saa sandt hjælpe mig Gud og
hans hellige Ord, da de selv dertil ere villige, saa
formener Kollegiet og, at i Almindelighed paa lige Maa-
de kan forholdes, naar Bedkommende dermed erklære
sig tilfreds. I det Tilfælde derimod, at nogen ved det
borgerlige Militære ontagen Jøde, selv maatte finde Be-
tan-

tænkellighed ved at aflægge Trofskabs Eeden efter den sædvanlige Formular, kan det tillades denne, at aflægge samme i de af Professor Kall foreslagne Udtrykke: Saa sandt hjælpe mig Gud, Himmels og Jordens Skaber.

I øvrigt finder Cancelliet, at det ikke kan være Tvivl undergivet, at jo de borgerlige Militære, der henhøre til den jødiske Menighed, bør, lige med deres Christne Medborgere, efter Tour og deres Foresattes Befaling, deeltage i Tjeneste-Forretninger, hvad enten disse maatte indfalde paa hellige Dage, eller paa andre Tider.

Under 24 Marts d. A. er det bevilget Baysenhuset i Kjøbenhavn ene og alene at lade trykke, oplægge og udsælge en af Syngemester Zink forfattet og ham afskjøbt Choral eller Gradual til den evangeliske christelige Psalmebog.

Ledige Embeder.

Under det danske Cancellie: Grundfor og Spørring Sognekalder i Aarhus Stift, 280 Rdlr.; Brande Sognekalder i Ribe Stift, 253 Rd.; Linnerup og Hammer Sognekalder i Aarhus Stift, 200 Rdlr.

Befordringer og Afgang.

Under det danske Cancellie: Den 29 Mai er Hof- og Stadsrets Assessor E. Rasmussen, efter aflagt Prøve, befuldmægtiget til Assessor i Højesteret; Advocat J. E. Rottbøll forundt Designation til at indtræde i Højesteret
med

med Sæde og Gage næst efter Assessor Rasm; Sekretær ved Protokollen i Høiesteret, J. R. Høst, beffikket til Assessor i Kjøbenhavns Hof- og Stadsret, og Rand. Juris A. C. Ørsted til surnumerair Assessor sammesteds; Rand. Kirurg. C. Fenger til Reserve-Kirurg ved det kirurgiske Akademi; Rand. Theol. C. J. Smith til Sognepræst paa Hirkholmen under Aalborg Stift.

Under det tydske Cancellie: Den 22 Mai er Archidiaconus J. H. Schwarz i Krempe beffikket til Pastor i Süderau under Steinburg Amt; Rand. Theol. J. Bruhn til Præst i Fæstningen Frederiksort; Cancellie-Raad C. A. Mødt i Naade entlediget fra sit Embed som Borgemeister og Bysskriver i Oldesloe.

Under Generalitetet: Den 22 Mai. Ved Ingeniør-Korpset: Fændrik v. Lillienstield af danske Livs Regiment udnævnt og ansat som Dessinator i Holsten. Ved Artilleri-Korpset: Second- og Toihuus-Lieutenant M. Lumholtz beffikket til Bogholder ved det militære Uldmanufaktur, og Fyrværker P. v. Magnusen i hans Sted til Second- og Toihuus-Lieutenant ved Frederiksteens Fæstnings Arsenal. Ved Liv-Garden til Fods: Second-Lieutenant og Adjutant v. Holstein til virkelig Prem. Lieutenant, med Anciennitet i Armeen fra 15 April 1796; karakteriseret Sec. Lieutenant v. Brandt til virkelig Sec. Lieutenant i Garden. Ved det holsteenske Infanteri-Regiment: Sec. Lieutenant v. Meyer til Prem. Lieutenant; karakteriseret Second-Lieutenant v.

Warn:

Wærnstedt til virkelig Sec. Lieutenant, og Fændrik à la suite v. Wardenburg til virkelig Fændrik; saa og Fændrik à la suite Grev v. Ahlesfeldt forundt Sec. Lieutenants Karakter. Ved det oldenborgske Infanteri Regiment: Second-Lieutenant v. Horst beskikket til Regiments-Quartiermester. Ved det vesterlehniske Infanteri-Regiment: Eskadrons-Kirurg af jydsk Regiment lette Dragoner, F. W. Vencke, til Batalions-Kirurg. Ved Kjøbenhavns Brandkorps: karakteriseret Kapt. Knoop og Prem. Lieutenant Helmer til virkelige Kapitainer; Sec. Lieutenanterne Wahl og Fædderholt til Premier-Lieutenanter, og Ober-Brandmestrene C. Kern og D. H. Petermann til Sec. Lieutenanter. Under f. D. ere Sec. Lieutenanterne v. Kirchheiner af sjælandske Infanteri-Regiment, og Grev v. Holck af Kronprindsens Regiment benaadede med Prem. Lieutenants Karakter og Anciennetet fra 19 hujus.

Under Finance-Collegium: Den 27 Mai er Fuldmægtigen i Finants-Kollegiets Sekretariat, F. W. Augstell, udnævnt at være tillige Reserve-Betjent ved Transport-Kontoiret for de bestandige transportable Statsfonds.

Under RenteKammeret: Den 20 Mai er den første Land-Inspektør ved den schlesvig-holsteenske Land-kommission, Otte, udnævnt tillige til Landvæsens-Kommisær med Kammerraads Rang.